

животъ; ако постъпваме споредъ ума на кучето; ще носимъ послѣдствіята на кучешкия животъ, ако постъпваме споредъ ума на маймуната, ще носимъ послѣдствіята на маймунския животъ. Значи, всѣки единъ животъ се обуславя отъ степенъта на вжтрѣшната интелигентностъ, т. е. отъ съзнанието, което човѣкъ има. Магарето е магаре, понеже се спрѣло на този уровень на развитие. Най-напрѣдъ Господъ го направилъ съ много малъкъ рѣстъ и било смирено, но послѣ то поискало да не остава тѣй незабѣлѣзано, поискало да има голѣма форма, да бжде гласовито, и да разрѣшава важни фило-софски въпроси. И дѣйствително, то разрѣшило всички въпроси, понеже днесъ все за него се говори. Дѣто и да отидешъ, все за него са разправятъ. Да, но то е станало магаре, понеже е измѣнило Божествения планъ.

Този голѣмецъ идва при Христа и Му казва: „Учителю благи!“ Христосъ го пита: „Защо ме наричашъ благъ? Благъ е само единъ Богъ“. Христосъ му показва пътя, за да наслѣди вѣчния животъ. За да наслѣдимъ вѣчния животъ трѣбва да се освободимъ отъ всички онѣзи спънки за постигане на този животъ, т. е. до тогава, докато човѣкъ е свързанъ съ хората и чака тѣ да му покажатъ пътя, тѣ да му покажатъ това-онова, тѣ да го подигнатъ, той не може да намѣри вѣчния животъ. Значи, докато си свързанъ съ хората, не можешъ да намѣришъ пътя. Ти, като този богатиятъ, ще отидешъ при Христа и ще Го питашъ, какъ да наслѣдишъ вѣчния животъ. Този богатиятъ се приближава до Христа по човѣшки я Му казва: „Учителю благи!“ „Защо ме наричашъ благъ?“